

FEMTE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

IN DIE PETRI & PAULI

Evangelium Luk 5: 1–11, III Årg Högm Matt 16: 13–20. Predikan av Gunnar Edwardsson (ELBK)

"Det var inga myter vi förkunnade för er..." 2 Petr 1

I dag på Petri & Pauli dag, finns det anledning att erinra sig Petrus ord att det inte var några myter, historier eller människouppfattningar som apostlarna förkunnade, utan det var vad de fått erfara genom Guds uppenbarelse till dem. De hade själva sett och skådat Jesus Kristus och honom i hans härlighet på förklaringsberget. Detta hade Jesus själv uppenbarat för dem. Och det var därför de bekände: *"Du är Messias, den levande Gudens Son."* Det är detsamma som evangelisten Johannes skriver i sitt första brev. *"Det som var från begynnelsen, vad vi har hört, vad vi sett med våra ögon, vad vi skådat, vad vi rört vid med våra händer, om livets ord talar vi. Och livet uppenbarades och vi har sett det och vittnar om det och vi förkunnar för er det eviga livet som var hos Fadern och uppenbarades för oss."*

När vi därför hör i dagens text om vad människor säger om Jesus och om vad den rätta tron bekänner om Jesus, så visar det på något grundläggande för en kristen bekännelse

Den kristna bekännelsen bygger inte på människors åsikter om Jesus

Människorna hade många åsikter om Jesus. De ansåg att han var en upplyst människa, ja rent av en profet. Och man kunde tycka att de med detta hade kommit långt fram mot en tro på Jesus. De hade ju tänkt efter och tagit intryck av Jesus.

Så tänker de flesta människor också i dag, för också i dag har man åsikter om Jesus. Ja, man kan säga att där det nämns något om Jesus i offentliga sammanhang är det just människors åsikter om Jesus som luftas. Man menar att han är en human människa och ställer honom raden av andra, som Gandhi eller Nelson Mandela eller någon annan som fått människors beundran.

Men utmärkande är att av alla de åsikter människor har och hur upplyfta dessa än kan vara, så leder de aldrig en människa till Jesus. De åsikterna får henne inte att tro på honom. Hur förnuftig en människa än kan vara, så kan hon inte med all sin ansträngning tänka ut eller fundera fram vem Jesus är, och just därför kan hon inte ta sig fram till Jesus, komma till honom och få förtröstan i sitt hjärta genom honom.

I stället är det så att av människors åsikter om Jesus, och då menar jag då positiva åsikter om honom, att man tycker han är bra, han är god, han ville väl, så följer människa i en helt annan riktning än att komma till honom. I stället vill hon dra Jesus med sig, dit hon vill gå. Ja, hon vill ta honom i anspråk för alla sina åsikter, politiska, religiösa, och åsikter och uppfattningar som direkt strider emot Guds ord. Och hon drar långt på den vägen. Då får Jesus framställas som revolutionär, som förebild för upprorsmakare, då får han ta parti för fria förbindelser, äktenskapsbrott och homofili och allt där människan tar för sig utan ansvar inför Gud. Då finns det inga gränser för vad Jesus anses vara ett med.

De är i dessa sumpmarker som den moderna bibelkritiken också vandrar. Man tyr sig till ett vetenskapsideal som säger att Bibeln och dess uppenbarelse bara kan ha inomvärldsliga förklaringar. Och man tror sig då ha slagit huvudet på spiken och fångat sanningen. Och förstår då inte att Bibeln har sin egen av Gud givna förklaring.

Lika klart är att där man följer på den stråten och anser sig ha Jesus med sig, vare sig enskilt eller i klump, i kyrkor och samfund, där vandrar man dock inte med Jesus. Man kommer inte till honom, man söker inte förlåtelse och försoning av honom. Vägen till Jesus går inte genom människohjärtats funder och påhitt. De är inte genom att tänka fritt som du kommer in på vägen. Men dina egna tankar är allt fördolt och du vistas i mörker. Ska du komma in på vägen måste du ha ljus, det ljus som är Ordet. Och du måste komma med din synd till honom som kan bota den.

Trons bekännelse till Herren Jesus Kristus bygger på Guds uppenbarade ord

Det var vad Gud uppenbarade för Petrus och som han kunde bekänna: *"Du är Messias den levande Gudens Son"* Och därefter tillägger Jesus: *"Salig är du Simon Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himmelen."* Det visar oss med all tydlighet att bekännelsen till Jesus bygger på Guds uppenbarade ord. Det var genom detta som Petrus förstått och kunde bekänna den rätta bekännelsen. Det var inte genom egen upplysning utan Guds upplysning som han kunde säga dessa ord.

Och såsom det var där vid Cesarea Filippi, så har det varit och är ännu i denna dag. All kristen bekännelse om Jesus Kristus måste bygga på vad Gud uppenbarar i sitt ord. När kyrkofäderna avfattade sin trosbekännelse, så var allt de sa och ställde upp i dem byggt på Bibelns ord. *"Vi tro på Gud Fader allsmäktig, himmelens och jordens skapare..."*. Ty det heter: *"I begynnelsen skapade Gud himmelen och jorden"* 1 Mos 1. Alla delar i bekännelsen bygger på bibelordet, utan att man gör direkta citat. Kampen om bekännelsen i fornkyrkan är en kamp om Bibelns ord och den rätta förståelsen av detta. Vi är dem tacksamma som kämpade så för den rätta tron.

På samma sätt var det i reformationen där man bekände sig till fornkyrkans stora bekännelser, apostolicum, nicenum och athanasianum och själva framlade bekännelser grundade på – inte på åsikter och uppfattningar – utan på *"Guds ord rena lära - - som allena utgör den enda sanna norm, efter vilken alla lärare och läror skall prövas och bedömas"* (SKB s. 542).

Nu säger Herren Jesus också till Petrus att det är just på denna bekännelse som hans kyrka ska bygga. Ordet om klippan på vilken kyrkan ska byggas, är inte Petrus som person, han hade ju heller inte bidragit med något av egen del i denna sak, utan det var den tron han bekände. Tron och bekännelsen till Kristus, det är detta som kyrkan bygger på. Tron och bekännelsen till Herren Jesus Kristus som Gud och Människa, Försonare och Frälsare. Och det måste också gälla vår kyrka. Det är inte som i Rom där man tolkar detta ord som syftande på Petrus som den förste biskopen i Rom. Till och med en sådan lärare för den katolska kyrkan som Thomas ab Aquino, han säger just det samma i sin bibelutläggning: Inte Petrus som person utan Petri tro.

En kyrka har inte denna tro och bekännelse per automatik. Försvinner den försvinner också grunden för dess existens. Fördöljs ordet och människans egna tankar ska gälla, då upphör också kyrkan att vara kyrka. Och inget annat än att återvända till ordet och till uppenbarelserna kan ändra på det. Och det är heller inte genom att lite guldkorn från skriften då och då sipprar igenom i predika som en människa bevaras. För vi är allesammans svaga och får inte ordet rent och klart predikas, så är det ute med oss var och en.

Här ser vi också till sist att det är bara genom Guds ord som en människa kan komma rätt, finna vägen, finna tron, finna bekännelsen, ja finna Kristus. Och det är genom Guds ord du och jag kan bevaras i tro. För tro är ju att lägga undan all egen uppfattning och i stället böja sig för ordet, och för det ordets skull komma till Jesus. Tro är ju att finna att Jesus är sann Gud och sann människa och att han som sådan är din frälsare, räddare undan synd och evig död. Och det är i hans namn som synden förlåtes här jorden och gäller som förlåten i himmelen. Hans och inget annans. Han säger också att där man förblir i hans ord, i bekännelsen till honom, där ska man också vinna seger genom Kristus.

Håll dig därför till honom. Han bevarar dig. Lär av hans ord, det leder dig. Tro på hans gärning, hans försoning, för det räddar dig.

Amen.